

Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΤΡΙΑΔΙΚΟΥ ΘΕΟΥ, ΣΑΝ ΣΥΝΕΧΕΙΑ

ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Εάν συγκληθεί ποτέ 8^η οικουμενική σύνοδος, το πρώτο που πρέπει να έχει υπ' όψη

Του Αλέκου Χαραλαμπίδου

Προσωπική ιστοσελίδα www.omas-e.gr

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ο άγιος Νεκτάριος Πενταπόλεως Αιγύπτου, θα αναφέρει ότι το δόγμα της ενανθρώπισης, είναι παντελώς ασυμβίβαστο προς την αρχαία Ελληνική φιλοσοφία. Ο συγγραφέας στους εκκλησιαστικούς συγγραφείς των πρώτων χριστιανικών χρόνων, δεν εύρισκε εναντίωσή τους προς την φιλοσοφία, αντιθέτως. Θα δούμε εδώ ότι το δόγμα πρέπει να ήταν διαφορετικό τα πρώτα εκείνα χρόνια και κάτω από την μπότα των αυτοκρατόρων θα άλλαξε, αφού πολλοί τους ήταν Εβραίοι και εχθροί της Ελληνικής φιλοσοφίας.

ΓΙΑΤΙ ΥΠΑΡΧΕΙ ΤΟ ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΟ ΔΟΓΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Όπως γνωρίζετε όλοι, ο χριστιανισμός σήμερα πιστεύει στην ενανθρώπιση του Θεού Υιού Λόγου, στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού. Το ότι ο Ιησούς ήταν πρόσωπο, οδήγησε την εκκλησία κάτω από την μπότα των αυτοκρατόρων, να διατυπώσει ότι και ο Λόγος ήταν πρόσωπο. Έτσι φθάνει να δεχθεί, ότι Πατήρ, Υιός και Πνεύμα είναι τρία πρόσωπα, δηλαδή δεν αποφεύγεται με τίποτε η έννοια τριών θεών, ακόμα και αν ήθελε και τα τρία πρόσωπα να σκέπτονται τα ίδια και μάλιστα την ίδια χρονική στιγμή!

Αυτό οδήγησε από την απομάκρυνση της έννοιας του Λόγου από το ορθό. Λόγος στην αρχαία γλώσσα ήταν πρώτα από όλα η λογική, μετά η αιτία, η αφορμή, η αναλογία, ο προφορικός λόγος. Αλλά αν δείτε το κατά Ιωάννη ευαγγέλιο πως ξεκινά, «εν αρχή ήν ο λόγος και ο λόγος ην προς τον θεόν και ο θεός ήν ο λόγος... και ο λόγος σαρξ εγένετο». Επισημαίνουμε στους αναγνώστες μας ότι στα ΦΥΣΙΚΑ ο Αριστοτέλης μιλά για τις αρχές και τις θέτει ο φιλόσοφος για να κάνει την θεωρία του και είναι προϋπόθεση της θεωρίας. Μην σκεφτείτε επιπόλαια ότι το εν αρχή του Ιωάννη είναι διαφορετικό. Η έννοια του παραπάνω κειμένου είναι, (προϋπόθεση είναι η Λογική και η λογική αναφέρεται στον θεό και ο θεός είναι η λογική ...και η λογική έγινε σάρκα). Περιμένετε παρακάτω, αν μερικοί αμφισβητήσετε ότι ο Ιωάννης αυτά έγραψε. Με την έννοια ότι ο Υιός είναι η λογική, αυτή υπάρχει στον νου του θεού και η έννοια του Λόγου που διοικεί τα πάντα θεμελιώθηκε από τον Ηράκλειτο και τον νου διατύπωσε ο Αναξαγόρας. Τις ασώματες ιδέες διατύπωσε ο Πλάτων, να υπάρχουν στον νου του θεού και να λοιπόν ο ορθός χριστιανισμός, θεός με ένα

πρόσωπο και τρεις υποστάσεις να είναι παντελώς συμβιβασμένος και απόρροια της αρχαίας φιλοσοφίας.

Ο ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ ΠΡΩΤΟΣ ΘΕΜΕΛΙΩΝΕΙ ΤΟ ΠΑΤΗΡ

«...κατά δε την αλήθειαν δεν και μηδέν εστι τα πάντα. Και γαρ αὐ και τούτ' εἶρηκεν αὐτός. Δεν μεν τας ἀτόμους ονομάζων, μηδέν δε το κενόν. Αἱ μεν οὖν άτομοι σύμπασαι σώματα οὐσαι μικρά χωρίς ποιότητων εισί, το δε κενόν χώρα τις εν ἡι φερόμενα ταῦτα τα σώματα ἄνω τε και κάτω σύμπαντα διά παντός του αἰώνος.....»

(...για την αλήθεια, δεν και μηδέν (μη-δεν) είναι τα πάντα. Γιατί και πάλι αυτό είπε αυτός. Ονόμαζε ΔΕΝ τις άτομες ΜΗΔΕΝ δε το κενό. Λοιπόν οι μεν άτομες όλες είναι σώματα μικρά και χωρίς ποιότητες, το δε κενό είναι χώρος στον οποίο περιφέρονται τα σώματα έτσι και στα ἄνω και κάτω σύμπαντα, σε ὅλο τον χρόνο...)

Παρακαλώ κρατείστε τα σύμπαντα και εδώ σημειώνουμε, ότι το ἄυλο και μάλιστα το αδιάστατο κενό, είναι ο Πατήρ, όπου φωλιάζει ο νους, που διά της λογικής πλέκει τις ἄυλες ιδέες. Και εδώ η πλήρη συγχορδία του συντονισμού του ενός προσωπικού θεού με τις τρεις υποστάσεις (κενό-Πατήρ, Λόγος-Υἱός, Πνεῦμα-ιδέες)

Ο ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΟΜΟΛΟΓΕΙ ΔΗΜΟΚΡΙΤΟ

Όσοι πάρετε από το βιβλιοπωλείο της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος το 17^ο τόμο ΒΕΠΕΣ (βιβλιοθήκη Ελλήνων Πατέρων Εκκλησιαστικών Συγγραφέων), θα βρείτε ότι ο Διονύσιος επίσκοπος Αλεξανδρείας (250 μ.Χ.) έγραψε έργο ΠΕΡΙ ΦΥΣΕΩΣ, όπως έγραψαν οι Δημόκριτος, Παρμενίδης, Ηράκλειτος, Αριστοτέλης κ.α. Από εκεί τα παρακάτω:

«Πότερον ἓν εστι συναφές το παν, ως ημῖν τε και τοις σοφωτάτοις Ελλήνων Πλάτωνι και Πυθαγόρα και τοις ἀπό της στοάς και Ηρακλείτω φαίνεται, ἢ δύο, ως ἴσως τις υπέλαβεν, ἢ και πολλά και ἄπειρα, ως τῖσιν ἄλλοις ἔδοξεν, οἱ πολλάς ταις διανοίας παραφορές και ποικίλας προφοραῖς ονομάτων την των ὄλων επεχείρησαν κατακερματίζειν ουσίαν, ἄπειρόν τε και αγέννητον και απρονόητον υποτίθενται; οἱ μεν γαρ ἀτόμους προσειπόντες ἀφθαρτά τινα και σμικρότατα σώματα, πλήθος ανήριθμα, και τι χωρίον κενόν, μέγεθος απεριόριστον, προβαλόμενοι, ταῦτα δη φασί τας ἀτόμους, ως ἔτυχεν εν τω κενώ φερομένας, αυτομάτως και συμπιπτούσας, ἀλλήλαις διά ρύμην ἄτακτον, και συμπλεκόμενας διά το πολύσχημον οὐσας ἀλλήλων επιλαμβάνεσθαι, και οὕτω τον τε κόσμον και τα εν αὐτῷ, μάλλον δε κόσμους ἀπείρους αποτελεῖν, ταύτης δε της δόξης Επικούρου γεγόνασι και Δημόκριτος.»

(ποιο από τα δύο, είναι ένα και συναφές το παν, όπως είναι και σε μας (τους χριστιανούς) και στους σοφωτάτους Έλληνες Πλάτωνα και Πυθαγόρα και στους άλλους από την στοά (Στωϊκούς) και από τον Ηράκλειτο φαίνεται (ότι είναι ένα και συναφές το παν), ἢ δύο όπως κάποιος θα εξέλαβε, ἢ και πολλά και ἄπειρα, όπως σε κάποιους άλλους θεωρήθηκε, εκείνοι

που επιχείρησαν να κατακερματίζουν την ουσία και με πολλά επινοήματα και παραφορές και προφορές (την επιχείρησαν) και θεώρησαν (την ουσία) και άπειρο και αγέννητο και απρονόητο. Γιατί όσοι είπαν ότι οι άτομες είναι μικρότατα σώματα και άφθαρτα και στο πλήθος αναρίθμητα, και κάποιος χώρος κενός (υπάρχει), με απεριόριστο μέγεθος, αφού αναφέρονται, αυτές μάλιστα ισχυρίζονται ότι οι άτομες, τυχαία φέρονται στο κενό και αυτόματα συμπίπτουν μεταξύ τους άτακτα, και συμπλέκονται με πολλά σχήματα γίνονται και αυτό τον κόσμο και τα σε αυτόν αποτελούν, μάλλον απείρους κόσμους και αυτής της θεωρίας δημιουργοί είναι ο Επίκουρος και ο Δημόκριτος).

Η θέση του συγγραφέα είναι αυτή των αρχαίων φιλοσόφων . Οι άτομες του Δημόκριτου, δεν κατακερματίζουν το παν, αλλά αυτό είναι η ενότητα των συμπλεκόμενων ατόμων. Και υπάρχουν αναρίθμητοι γαλαξίες και σμήνη γαλαξιών (πολλοί κόσμοι) και ένα είναι το παν. Και υπάρχουν πολλά σύμπαντα και η ενανθρώπιση έγινε στο ένα.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ο Διονύσιος Αλεξανδρείας αναφέρει και ο συγγραφέας με επιμονή το περίμενε να το δει γραμμένο, ότι από το ευαγγέλιο τα Ο ΠΑΤΗΡ ΚΑΙ ΕΓΩ ΕΝ ΕΣΜΕΝ (ο πατέρας και εγώ είμαστε ένα), ΕΓΩ ΕΝ ΤΩ ΠΑΤΡΙ ΚΑΙ Ο ΠΑΤΗΡ ΕΝ ΕΜΟΙ (εγώ βρίσκομαι στον Πατέρα και ο Πατέρας σε μένα), είναι σαφές ότι ο θεός είναι ένας (ένα πρόσωπο). Είναι το αδιάστατο κενό του Δημόκριτου, όπου φωλιάζει ο άυλος Λόγος (λογική) και συμπλέκει τις άυλες ιδέες (πνεύμα), στον νου του θεού.